

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم سلام استاد: با توجه به سفارشات مکرر شما بر برنامه ریزی و داشتن برنامه و همچنین سیر زندگی امام خمینی (ره) برنامه ریزی را جدی تر در زندگی پیگیری کردم و از تغییر یافتن آن نگران نیستم چرا که به این باور رسیدم که با هر تغییری آن برنامه رو به تکامل می رود و با وجود من بهتر تطبیق پیدا می کند. اما دو مطلب است که ذهنم را درگیر کرده اول اینکه، هر آنچه از عالم مرگ دوست دارم که بدانم از لطف و عنایت پروردگار به وسیله ای به من می رسد در وقت معین که خداوند فقط آن را می داند و وقتی آن مطالب که یا در غالب مطلب یا صوت است چنان مرا جذب می کند که تمایل بسیار شدید دارم تمام کارهای دیگر را معلق نگه دارم تا این داغی لدت این هدیه الهی از دست نرود و آن را به اتمام برسانم، مثلا ۴۰ جلسه سخنرانی را پشت سر هم گوش کنم که مطالب زیادی هم بدست می آورم ولی در مداومت بر برنامه دچار اخلال می شوم و طبیعتا در تمرین بالا بردن اراده در زمینه برنامه مشخص باز می مانم؟ ثانياً به حدیثی بر خوردم که امام صادق (ع) فرمودند برای بندگی خدا (۱) خود را مالک ندان (۲) برای خود برنامه نریز (۳) به دنبال رضایت خداوند باش. استاد لطفاً مرا راهنمایی کنید، با توجه به حدیث برنامه ریختن خلاف پذیرفتن برنامه خداوند است؟ منظور حدیث چیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. در همان مورد هم که سعی دارید مدتی در احوالات خود به سر ببرید، بالاخره مناسب آن احوال برای خود سلوک و سبکی باید داشته باشید. ۲. برنامه ریزی‌هایی که مورد تأکید بنده و امثال بنده است مثل همان برنامه ریزی‌هایی است که در درون دین در وقت خاصی نماز می‌خوانید. پس برنامه ریزی برای هرچه بهتر وارد دین شدن، غیر از برنامه ریزی‌هایی است که انسان بخواهد زندگی خود را خودش مدیریت کند. موفق باشید